

an vroeger. © pn

turele organisatie
litie een klacht in
racisme. De orga-
zendkantoor dat
rde in een interne
sonen' voor geen
nties in de bank

midden in een
getuigen stelden
en in de uitzend-
nse minister van
(S.P.A.), dwong de
r werd zelfs afge-
t zou komen van
m geen allochto-

vakbond ABVV
bondsafgevaar-
melen tegen be-
e vakbond kon-
bedrijven open-
kritiek op het
hun deel.

geen praktijken
t federaal secre-
te discussiëren.

de vakbond no-
isector aanpak-
eedt immers de
ernemingen die
le uitzendkanto-
nen aan die prak-

itzendbedrijven,
tijd ontkend. Ze
ontvangen over
ndigen. Dat kan
fwel is Federgon
et zien.

ers steeds hoger
tmakende zaak
elge van Adecco
ee jaar geleden
n van Mailprofs
vandaag beves-
krant dat ze dit
baal heeft opge-
e discrimineren

altijd een omer-
ennen het pro-
ver hebben. Dat
oen we een jaar
profs en T-Inte-

vraag of zij daar op ingaan, verschuilen de meeste zich achter het officiële standpunt van hun uitzendbedrijf.

Telefoontjes naar de woordvoerders van de uitzendbedrijven om hun kantoordirecteuren te stimuleren om mee te werken, draaiden op niets uit. Vedior (nu Tempo Team) antwoordde kortweg dat 'ons bedrijf niet meedoet aan enquêtes'. Na aandringen werd de woordvoerder van Randstad zelfs boos en zei hij dat hij echt niet begreep waarom zo'n enquête van enige relevantie kon zijn.

Eén uitzendbedrijf wilde wel meewerken,... Adecco. Juist, het bedrijf dat in 2001 werd beschuldigd van racisme. Zou dat erop wijzen dat Adecco het enige uitzendbedrijf is dat uit zijn fouten heeft geleerd?

Als je uitzendkantoren vraagt mee te werken aan een enquête over racisme, kruipen ze plots allemaal in hun schulp

De uitzendsector schermt vandaag graag met heel wat argumenten om aan te tonen dat ze er alles aan doet om het racisme in te dijken. Zo krijgen de consultants training om met discriminerende vragen om te gaan. Elk kantoor moet ook een aanspreekpunt hebben die de consultants moeten ontlasten, wanneer een bedrijf koppig doorzet. Er kwam een 'zwarte lijst'. En er is een cao non-discriminatie.

Maar wat stelt die voor? De pv's die de sociale inspectie dit jaar heeft opgesteld, lijken nog maar het topje van de ijsberg. Ongetwijfeld zouden de meeste uitzendkantoren het graag anders willen zien. Heel veel uitzendkantoren doen ook hun best om toch allochtone kandidaten voor te stellen, ook al doen ze dat tegen beter weten in. En dat siert hen. Maar als puntje bij paaltje komt, wegen commerciële overwegingen in veel gevallen nog altijd zwaarder door. In tijden dat veel knelpuntberoepen niet ingevuld raken, stemt dat tot nadenken.

Yves Delepeleire is redacteur binnenland. In Binnenpost blikt de redactie terug op de binnenlandse actualiteit van de afgelopen week.

Sylvère Maes, die het jaar voordien met grote overmacht eindwinnaar was geworden (een klein half uur voorsprong op Antonin Magne), zat een week voor het slot stevig in het geel. Roger Lapébie was kansloos. Dat was zonder het Franse chauvinisme gerekend. Op de cols verleenden Franse supporters ongenueerd handen spandiensten, waarvoor Lapébie belachelijk weinig straf tijd kreeg. Maes daarentegen moest nog maar een wind laten of hij

km op het programma. Slotdag: rit in lijn, gevolgd door een tijdrit. In het rittenprofiel herkende men nog de contouren van Frankrijk. De komende Tour is er een voor watjes: 3.450 km lang, 21 wedstrijddagen en evenveel ritten, twee rustdagen, weinig indrukwekkend col-menu. Veel ritten dreigen opnieuw voorspelbaar te worden: ontsnapping, grote kloof, achtervolging in de finale, massaspurt. Onevenwichtig profiel ook, deze Ronde van Zuid-

OPNIEUW KIEZEN VOOR

Twaalf jonge Open VLD'ers maken een harde analyse van wat er fout gaat in hun partij en ze zeggen meteen de federale regering de wacht aan. 'We moeten duidelijk maken dat heldere keuzes belangrijker zijn dan een steriele deelname aan het beleid.'

'Ik weet dat het modieus klinkt te beweren dat de ideologieën hebben afgedaan. Zij die dat verkondigen hebben hun ideologie vervangen door een pragmatische opstelling, die vooral wordt ingegeven door de hoop op het verzamelen van het grootst mogelijk aantal stemmen. Dit pragmatisme laat niet alleen grote onzekerheid over het toekomstige gedrag van een partij, maar ze dwingt de politici het tekort aan ideologie op te vullen door het teveel aan vedettecultus', aldus Frans Grootjans in 1988. Dit is meer dan ooit van toepassing op de politieke toestand vandaag. Open VLD verloor de voorbije jaren heel wat kiezers. De partij en het liberalisme zitten inhoudelijk in het defensief. Dit vraagt om een analyse die verder gaat dan tactische blunders of campagne-momenten, zoals het gebekvecht met LDD of het niet onmiddellijk in stelling brengen van een Vlaamse kopman. Die droegen ongetwijfeld bij tot het forse verlies. Maar de essentiële reden ligt dieper en sluimert al langer. De

afgelopen jaren was er een fundamenteel gebrek aan een duidelijk profiel. Door in 2007 mee te stappen in een wankele regering met oog op een grote staatshervorming, werden we meegesleurd in een spiraal van negativisme en uitzichtloosheid. Deze maandenlange non-politiek op federaal vlak zorgde voor een opstoot van nationalisme waarbij de taalgemeenschappen tegen elkaar werden opgestookt. Pure partijpolitieke berekening, strategie en marketing kwamen in de plaats van een bezielende maatschappelijke visie op lange termijn. De analyse is hard maar juist. Wat we nu wel al weten, is dat we enkel in de federale regering kunnen blijven als we daar een beleid kunnen voeren met sterke liberale accenten. De knoop moet worden doorgemaakt bij de komende begrotingsbesprekingen. Als Open VLD er niet in slaagt haar coalitiepartners te overtuigen om structurele hervormingen door te voeren en de staatsfinanciën zo snel mogelijk weer op orde brengen, is er geen enkele reden om

De Tour is het allerhoogste. Maar niets is in steen gegrift. © Photo News

de acht seconden verschil tussen LeMond en Fignon. In 1979 vestigde Hinault zijn hegemonie. In 1969 schreef Merckx geschiedenis. In 1959 won Federico Bahamontes. Fausto Coppi won zijn eerste in 1949.

drie jaar, krijgen we over afzienbare tijd een nieuwe crisis. De Tour is het allerhoogste. Maar niets is in steen gegrift.

Rik Vanwalleghem is directeur van het Centrum Ronde van Vlaanderen.

PRINCIPES

langer in de regering zitten. De stelling dat we niets kunnen doen aan het enorme begrotingstekort en dat we pas tegen 2015 opnieuw evenwicht zullen bekomen, is gewoon onaanvaardbaar. Want de schulden van vandaag zijn de belastingen van morgen en we aanvaarden niet dat de huidige en toekomstige generaties hiervan de dupe worden.

Onze partij moet opnieuw een ideeën- en mensenpartij worden. We willen als jongeren toekomstgerichte en fundamentele oplossingen voorstellen. We leven immers in een nieuw tijdperk, bijgevolg zijn er ook nieuwe regels en ideeën nodig. Een koerswijziging is noodzakelijk. De kernvraag is hoe we ervoor kunnen zorgen dat we in een zich globaliserende wereld onze welvaart en ons welzijn kunnen vrijwaren en versterken, hoe we de armoede in het zuiden, maar ook in onze eigen omgeving kunnen bestrijden, hoe we ecologie en economie hand in hand kunnen laten gaan, hoe we onze financiële en andere markten inrichten, hoe we het recht op zelfbeschikking voor miljoenen mensen (ook in onze contreien) mogelijk kunnen maken, hoe we als burgers met uiteenlopende overtuigingen harmonieus kunnen samenleven, hoe we een zo goed

mogelijk evenwicht kunnen bereiken tussen vrijheid en rechtvaardigheid. En misschien het belangrijkste: hoe we de huidige angst en onzekerheid kunnen ombuigen in hoop en houvast.

De stelling dat we niets kunnen doen aan het begrotingstekort is gewoon onaanvaardbaar

We kennen de problemen. Ons land behoort tot de topdrie inzake belastingsdruk en tegelijk zijn de pensioenen die we betalen zowat de laagste in Europa. Ons land telt het grootste aantal ministers, volksvertegenwoordigers en regeringen per capita, en toch ervaren we een gebrek aan democratische legitimiteit. Ons land kent een enorm hoog aantal ambtenaren, maar tal van openbare diensten werken niet naar behoren en niet klantgericht. Ons land heeft behoefte aan meer investe-

ringen in onderwijs en innovatie, zodat onze universiteiten kunnen meedoen met de top van Europa en de wereld, en onze creativiteit wordt omgezet in ondernemerschap. Ons land heeft nood aan buitenlandse investeerders, maar we slagen er niet in om voldoende rechtszekerheid te bieden aan bedrijven die zich hier vestigen. Ons land leeft van de export en telt het hoogste aantal vestigingen van internationale bedrijven en organisaties, maar toch staan we bekend voor onze taalstrijd rond symbolen. Ons land telt vele openstaande vacatures, en toch zijn er meer dan 500.000 werklozen. Ons land is wereldleider voor de recyclage van huishoudelijk afval en toch kampen we met een enorme ecologische mestvaalt. Ons land heeft een van de beste systemen voor sociale zekerheid en toch leven tienduizenden mensen in armoede. Ons land kent een uitgebreid justitieel apparaat en een enorm wettelijk arsenaal en toch moeten we criminelen lossen wegens manke wetgeving en bevindt ons justitie- en gevangeniswezen zich in een mensonwaardige toestand.

Op elk van deze vragen moeten we geloofwaardige oplossingen voorstellen. Door in een duidelijke taal onze boodschap over te

brenge en er ook naar te handelen zullen we opnieuw vertrouwen winnen. Ook dienen we de samenwerking aan te gaan met de brede liberale beweging en de vele maatschappelijke krachten daarbuiten. We moeten ambitieus zijn en grote plannen koesteren, maar tegelijk moeten we ook realistisch en consequent zijn door onze plannen op het terrein ook effectief waar te maken. We moeten op het ideologisch congres de kiemen leggen voor een nieuwe toekomst: individuele vrijheid, sociaal onderbouwd, ecologisch gefundeerd, in wereldperspectief. Laat die kiemen dan maar groeien, maanden, jaren, desnoods een decennium, waarbij we weerstaan aan de verleidelijke lokroep van deelname aan de macht omwille van de macht. Belangrijker is dat onze ideeën opnieuw breed gedragen worden zodat ze zelfs niet door onze tegenstrevers kunnen worden opzijgeschoven. Ons doel moet veel hoger reiken. We moeten opnieuw de leidende politieke kracht in Vlaanderen en in ons land worden zodat we onze ideeën waar kunnen maken. Zodat we de uitdagingen waar we als maatschappij voor staan, ten gronde kunnen aanpakken. De wil om een cruciaal verschil te maken in

de politiek, moet ons als liberalen, opnieuw begeistere en leiden. Het is noodzakelijk om opnieuw de grondslagen van het liberalisme op de voorgrond te brengen en te actualiseren.

Op bepaalde ogenblikken moeten mensen opstaan en het pragmatisme omruilen voor overtuiging. We moeten duidelijk maken dat heldere keuzes belangrijker zijn dan een steriele deelname aan het beleid. We moeten bereid zijn om het politieke establishment voor fundamentele keuzes te plaatsen. Nieuwe fundamenten voor de toekomst voorleggen op een wereld ideologisch congres en daar niet van afwijken. Resoluut kiezen om offensief en consequent onze idealen uit te dragen is de enige manier om het liberalisme de dynamiek te bezorgen, de uitstraling, authenticiteit en geloofwaardigheid te bieden en het positief elan te geven die het verdient en waar de maatschappij van morgen nood aan heeft.

Els Ampe, Philippe De Backer, Mathias De Clercq, Alexander De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Annick De Ridder, Egbert Lachaert, Laurence Libert, Nele Lijnen, Willem-Frederik Schiltz en Sofie Staelraeve zijn jonge Open VLD'ers.